

som faktisk tager udgangspunkt i kristendomsundervisningens læseplan, også på et mere filosofisk plan, så kristendom er i spil på mange niveauer og på mange måder i folkeskolen.

Kl. 13.45

Selv om vi finder, at kristendomsundervisningen er utrolig vigtig også i samspil med andre fag, så ønsker vi faktisk at bevare fritagelsesbestemmelsen og den frihedstanke, der ligger der, og vi mener godt, at de to ønsker kan forenes.

I forvejen fjerner regeringen og Dansk Folkeparti jo kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning for de tosprogede, men sammen med en ophævelse af fritagelsesbestemmelsen mener vi, at det vil skabe det bedste argument for, at eksempelvis muslimske forældre tager deres børn ud af folkeskolen og sender dem på friskoler i stedet for.

Selv om vi i Kristeligt Folkeparti går ind for friskoler, mener vi også, at folkeskolen er en fælles skole, som skal være en rummelig skole med plads til den enkelte. Det mener vi bliver sat over styr, hvis man vil gøre kristendomsundervisningen obligatorisk. Dermed vil det også være et stort slag for den integrationsindsats, der er i folkeskolen. De fleste forældre, jeg tror faktisk alle forældre, ønsker, at deres børn kommer til at fungere godt i det danske samfund, som de jo er en del af.

Det er selvfølgelig af stor betydning for at forstå det grundlæggende i samfundet og dets kulturgrundlag, at man kender til kristendommen. Det viser sig jo også fra undersøgelser fra Undervisningsministeriet, at de skoler, hvor man virkelig gør en stor indsats for at gå i dialog og informere, har man også gode resultater med at få eleverne til at deltage. Der skal vi sætte ind, og det skal styrkes. Skolerne skal indgå i en meget større dialog med forældrene om dette fags indhold og dette fags muligheder.

Ønsker man at sætte fokus på kristendomsundervisning, kunne man jo gøre det ved at sætte fokus på læreruddannelsen, højne den pædagogiske forskning og dermed prøve at løfte faget op, så det får en mere udadrettet og indholdsmæssig profil, end det måske har p.t.

Vi vil i hvert fald arbejde for at fastholde fritagelsesmuligheden, men vi vil også gerne arbejde for, at kristendomsundervisningen får en noget anden status i folkeskolen.

Der ligger faktisk et stort integrationspotentiale i faget kristendomskundskab, men skal vi udnytte det, så er og bliver det dialogen, der er

vejen frem, og ikke tvang. Så vi kan selvfølgelig heller ikke støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Det er jo lidt forstemmende at skulle opleve, at der er så lidt opbakning til Dansk Folkepartis forslag, men jeg synes nu nok, at det mest forstemmende er at opleve Venstre og De Konservative her, for da forslaget var oppe sidste gang, stemte De Konservative for forslaget, og Venstre undlod at stemme.

Jeg kan næsten bedre forstå Venstre, for så var der åbnet mulighed for at stemme nej til forslaget på nuværende tidspunkt. Det har jeg fuld forståelse for. Jeg forstår ikke princippet, heller ikke, når man tænker på den grundtvigianske holdning, som Venstre har, men det er jo så Venstres holdning til denne sag.

Derimod synes jeg, det er overordentlig fantastisk, at De Konservatives ordfører, fru Helle Sjelle, skifter mening i løbet af 24 timer, for i Jydsk-Vestkysten den 11. april, det var som bekendt i går, står der:

»Vi mener at kristendomsundervisningen skal være obligatorisk, siger uddannelsesordfører Helle Sjelle«.

Jeg synes da, det må være lidt flovt for De Konservative sådan at springe i målet.

Jeg kan godt forstå, at de andre partier måske ikke synes, at det er så interessant et forslag, som vi andre gør, men at man skifter standpunkt på den måde, synes jeg virkelig er dårligt, når vi oven i købet er en del af regeringens parlamentariske grundlag.

Dansk Folkeparti har stadig væk den mening, at det skolefag, som her er til drøftelse, har haft den underlige skæbne, at det engang hed religion og dengang alene gik ud på at lære eleverne kristendom. Siden tog det navneforandring til kristendomskundskab, og så blev der paradoksalt nok inddraget fremmede religioner. Tendensen er så gået i retning af, at kristendommen i højere og højere grad er blevet en blandt flere trosformer, som eleverne kan vælge imellem, ligesom man vælger varer i et supermarked.

Når kristendommen skal have en særstatus i den danske skole, er det selvfølgelig, fordi den er det ene historisk givende grundlag for hele vor kultur og tænkemåde. Det er ikke, fordi skolen skal missionere. Der står således udtrykke-